

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, 1680

7. An licitum sit celebrare coram personis interdictis? Sed difficultas est, si
persona expelli non possit quid est faciendum? Ex part. 5. tract. 10. resol.
65. alias 64.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76372](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76372)

dispositionem illius textus esse singularem in casu interdicti, cum regula sit in contrarium; vide etiam Ancharanum in d. cap. num. 1. Deinde adduco pro hac firmāda sententia doctrinam Bartoli & Alciati in l. 2. ff. de verb. significat. Rubi conf. 92. num. 2. Menochij de arbitr. lib. 2. cent. 2. cas. 155. num. 10. asserentium quod in materia odiosa appellatione urbis, seu civitatis non veniunt suburbia, secus autem in materia favorabili: unde patet responsio ad argumenta contraria pro negativa sententia adducta, nam in illis casibus leges, ut patet, loquuntur in materia favorabili; secus autem est in casu de quo loquimur, cum versetur circa materiam odiosam: ergo, &c.

3. Confirmantur supradicta ex cap. literis, de consuet. & ex l. penult. ff. de penis, ex cap. in penis 49. de regul. juris in 6. quod in poenis benignior sit interpretatio, ut notat Tiraquellus in l. si unquam, ver. revertatur, n. 246. Thomas de Thoma in floribus legum, reg. 158. Vgolinus de potest. Episc. cap. 6. §. 1. num. 3. & alii. Sed in casu de quo loquimur poena est appposita quod celebratio non fiat in loco delicti, & locus delicti fuit civitas Panormi, cujus appellatione, ut dictum est, & observat etiam Azevedus in addit. ad Curiam Pisanam, lib. 2. cap. 2. n. 3. & Barbosa in collect. tom. 4. lib. 5. cap. 16. num. 4. propterea non venit, nisi id quod murorum ambitu terminatur; ergo dicta poena non est extendenda ad Ecclesias extra muros urbis Panormi edificatas, cum poenae non sint ampliandae, sed restringendae, ut docet Burgos de Paz conf. 8. num. 2. Surdus de alimentis tit. 1. quest. 51. num. 12. & alii communiter, etiam si extensio fiat ex similitudine rationis, ex Imola in l. si verò, §. de viro ff. solut. matrim. Ducna regul. 287. ergo &c.

RESOL. VII.

An licitum sit celebrare coram personis interdictis?
Sed difficultas est, si persona interdicta expelli non possit, quid est faciendum? Ex part. 5. tract. 10. Rel. 65. alias 64.

§. 1. Certe est debere expelli; sed difficultas est, si persona interdicta expelli non potest, & in tali casu sic responderi Phil. Faber. de cens. in 4. sent. dist. 25. quest. 1. disp. 5. cap. 2. n. 113. Aliqui dicunt non esse celebrandam Missam, & si sit inchoata, nec perventum ad Canonem, esse cessandum. Alii asserunt Missam celebrari posse, quia nullibi in iure hic effectus assignatur, neque à DD. Unde auctoritas negativa licet non sit aliàs efficax, in hac re tamen est efficax, quia DD. hunc casum non praetermisissent. Solum ergo Sacerdoti non licet celebrare coram interdicto, quando locus est interdictus (quod habet locum solummodo, quando privatim celebret secundum limitationes in cap. alma, supra explicatas, ut ex se patet) quia expressè praecipitur dicto cap. alma, quod interdicti excludantur, sed quando locus non est interdictus, sed habilis, licet sit aliquis interdictus praesens, dicunt licere celebrare, & alia divina facere. Ita tenet Suarez licet cum formidine. Ego tamen in praxi non puto, hanc opinionem tutam, quia mutuo referuntur celebratio activa & passiva assistentia, ideo cum prohibetur assistentia passiva alicui, consequenter agentis ministratio activa etiam prohibetur. Ita Faber contra Suarez.

2. Sed sententiam Suarez sequitur Mercerus in 3. p. 9. 24. de interdicto dub. 3. Turrian. lib. 6. disp. 49. dub. 2. ubi sic ait: Quando locus non est interdictus, sed tantum persona est interdicta, & expelli non potest, probabile videri non esse ob eam causam omittendam

Missam, quia non est pro hoc eventu peculiaris prohibitio iuris positivi, quia iura quae decernunt excludendos esse interdictos, tractant de locali interdicto, neque apparet ratio, quae nos cogat oppositum affirmare: & explicari amplius potest, quia in tali eventu non est moralis cooperatio cum persona interdicta, quia potius est contra voluntatem facientis Sacrum. Unde considerato solo iure naturali non est aliquid, ratione cujus celebratio sit inhonesta, & contra rationem. Hæc Turrianus, qui tamen addit posse esse moralem cooperationem, si voluntarie permittatur interdictus audire Missam. Item posset cessare obligatio omittendi Missam ante inceptum Canonem ob scandalum.

RESOL. VIII.

An deficiente Clerico possit Sacerdos accipere laicos ad servendum Missæ?
Et an in dicto casu possit celebrare cum duobus Ministris laicis? Ex p. 5. tract. 10. Rel. 88. alias 87.

§. 1. Respondeo affirmative cum Præpol. in 3. p. quest. 4. de interdicto, dub. 3. num. 31. ubi sic ait: Quod si deficiente Clerico, cui conceditur tempore interdicti celebrare Missam, posset deficiente Clerico accipere ministrum laicum, quia concessio principalis censetur concedi accessorium, & praeteritum quando de his aliis principale non potest iuxta morem Ecclesiae obiri. Imò si Prælati non solet celebrare sine duobus Ministris, potest eos adhibere etiam tempore interdicti, imò verius est id posse simplicem Sacerdotem, cum olim solet adhiberi duo Ministri in sacrificio Missæ, quod, licet consuetudo sit moderata, non tamen sustulit facultatem eos adhibendi iuxta præscriptum antiquorum Canonum, ita Præpositus, cui adde Villalob. in summ. tom. 1. tract. 19. disp. 5. num. 13. & Mercerus in 3. p. quest. 24. de interdicto, dub. 3. & Ludovicum de la Cruz in Bull. Crux, disp. 1. cap. 5. dub. 3. num. 4.

RESOL. IX.

An Sacerdotes qui possunt in interdicto Missam dicere, & Clerici Divinis Officiis assistere, possint etiam communicare absque celebratione? Ex p. 5. tract. 10. & Resol. 83. alias 82.

§. 1. Negativam sententiam docet Cornejo in 5. supradict. part. tract. 5. de interdicto, dub. 4. Præpol. in 3. p. part. 9. 4. de interdicto, dub. 3. num. 22. Henricus lib. 13. cap. 45. num. 2. Sotus in 4. dist. 22. quest. 3. art. 1. post 4. concl. Turrian. lib. 2. disp. 48. dub. 2. Villalob. in summ. tom. 1. tract. 19. disp. 5. num. 10. Avila p. 5. disp. 4. sect. 1. dub. 5. concl. 3. Bonacina de cens. disp. 5. punct. 3. §. 1. num. 8. Alter. tom. 2. disp. 4. cap. 4. dub. 8. & Hurtad. tract. de interdicto, disp. 8. n. 8. Quia iure antiquo etiam erat prohibitum sacramentum Eucharistiae, quia non erat exceptum, nisi constitutis in articulo mortis, ut constat ex cap. quod in te 11. de penitent. & rem. & ex cap. permittimus 57. de sent. excomm. in cap. autem Alma mater, tantum permittitur celebratio Missæ, non communicatio more laicorum.

2. Verum contrariæ sententiæ ego adhæreo, quam tuetur Suar. disp. 33. sect. 1. n. 35. & Feqq. Sæ ver. interdict. num. 17. Sylv. cod. ver. 5. num. 9. ver. Quarta. Angelus ver. 6. n. 22. ad finem, & hanc sententiam tanquam magis piam & favorabilem amplectitur. Sayt. lib. 5. cap. 7. num. 21. & ex Theologis Societas. etiam illam tenet Egid.